

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

La presse est le clairon vivant qui sonne la diane des peuples

ἡ τοι=ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζωσα σ λαιγξ, ἡ κροτοῦσα τ' ἐγερτήριοιον τῶν λαῶν.
(Βίκτωρ Οὐγκώ).

Ἐτησίᾳ συνδρομῇ διπλοῦς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Αὐτὰ τοῖς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ δρ. 4.—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δρ. 3.

Οἱ ἀλλοδαποὶ πρὸς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ δέον τ' ἀπὸ θένωνται εἰς τὸ Ἐνδοχρεῖον Ἐπτάμηνος, ὁδὸς Ἐρμού.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἡ Κυθηραϊκὴ αὐγὴ οὐδένα ἐχθρεύεται, οὐδένα μισεῖ, ἐντίον οὐδενὸς προσώπου ἢ καταφέρεται. Οὐδεμίαν προσωποκλήν διαφρίβει ἢ ἀδύνημα σιέει.

Πρὸς ἐκείνους εἰς ἐσπούδαται τὴν τέχνην τοῦ ὑβρίζειν καὶ δυσφημεῖν θά σιωπῶμεν πάντοτε, ἀδιανοήτως ἂν ἤθελον μᾶς κρίνει ὡς δειλοῦ καὶ ἀνικάνους. Θὰ μᾶς εὐρουν προθύμους τὸ νὰ συζητῶμεν, ἀνικάνους εἰς τὸ νὰ ὑβρίζωμεν.

Μόνον οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀνίκανοι ὑβρίζουσι καὶ ἀντιπολιτευόμενα προσωποκλῶν, διότι οὐδὲν ἄλλο ὄπλον ἔρυσιν, διότι οὐδεμιᾶς ἐτυχον ἀγωγῆς ἐξ ἀκτροφῆς, διότι οὐδαμῶς καὶ οὐδέποτε ἀνέγνωσαν τοὺς κανόνες τῆς εὐγενούς συμπεριφοράς.

Ἡ ἐφημερίς μας ἐννοοῦμεν νὰ γίνῃ διὰ τὰ Κυθηρα καὶ τοὺς κυθηρίους ἐν γένει, στοιχείον μορφωτικὸν καὶ ἐπαγγελίον ἀρχῶν ὑγιῶν, οὐδέποτε δὲ ἡραϊστειὸν ἐκδικήσεως. Ἐννοοῦμεν καὶ τὰ ὑποκείμενα ἀναπληρώσωμεν τὴν ἑλληνικὴν ἐγγχειρίδιον τῆς ἀστικῆς ἐκπαίδευσεως, ἡ ὅσα ἐν Εὐρώπῃ προηγείται πάσης ἄλλης δασκαλίας.

Εἰς προσεχὴ φύλλ καὶ διαδοχικῶς, θέλομεν ἀπασχολῆσαι τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν συμπόλιτας, ἐκθέτοντες τὰς ἰδέας ἡμῶν περὶ ἐκκλησιαστικῆς, παιδείας, πολιτικῆς μεταρρυθμίσεως, ὁικονομικῶν, στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ ὁργάνου καὶ βιομηχανίας, δικαιοσύνης καὶ διόικησεως ἐν γένει, τῶν ζητημάτων δηλαδὴ ἐκείνων, πρὸς ὧν πᾶς πολιτευόμενος ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀιτμέναν γνώσιν καὶ ἰδέαν σαφῆς.

Ἡ Κυθηραϊκὴ Αὐγὴ οὐδεμίαν σέλιον ἔχει πρὸς τὰς πρὸ ἑσῶν ἐκδοθείσας ἐφημερίδας Κυθηρα καὶ φωνήν τῶν Κυθηρῶν. Ἄλλος ὁ σκοπὸς αὐτῶν καὶ ἄλλος ὁ ἰδῆς μας, ἄλλως συννετάσσοντο ἐκεῖναι καὶ ἄλλως ἡ Κυθηραϊκὴ Αὐγὴ, ἥς τὰς ἐπαγγελίας ἀπόκειται νὰ κρίνῃ τὸ κοινόν· κατὰ πόσον δηλ. ὑπῆρξαν εἰλικρινεῖς καὶ κατὰ τὸν τὸ φύλλον ἡμῶν διαφέρει ἀμφοτέρων τῶν προηγουμένων συνδελφῶν.

Πρὸς πάντας τοὺς ἐκείνους καὶ δημοδιδασκαλοὺς τῆς Ἐπαρχίας μας ἡ Κυθηραϊκὴ Αὐγὴ ἐμπέται δωρεάν.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΠΡΟΕΣΙΣ ΜΕΤΕΚΟΠΟΙ

Τοῖς φίλοις συμπatriώταις Ἐνδοχρεῖον χάριται τὴν ἐμοῦ ἐπιστολὴν τῆς Κυθηραϊκῆς Αὐγῆς, εὐχόμεθα, σὺν

τῇ ἀνατολῇ ταύτης νὰ χαίρεισθωμεν ἐν τῇ πατρίδι μας ροδίζοντες αὐγὴν νέου τρόπου τοῦ πολιτεῖσθαι· νέου βίου πολιτικοῦ.

Ἡ μυθολογία μας παρουσιάζει τὴν ὑποδοκτικὴν αὐγὴν, κρατοῦσαν ἀνὰ χειρὰς δάδα, ἐν τῇ φῶς, θερμότης, ζωὴ καὶ αὐτεθυσία, τὴν δάδα ἥτις εἶνε καὶ τῆς δημοσιογραφίας τὸ σύμβολον.

Ὅπως ἡ φωσφοφόρος αὐγὴ διαλύει τὴν ζοφερὰν νύκτα, φέρουσα τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, οὕτω καὶ ἡ δημοσιογραφία, τὸ εὐγενέστατον καὶ κυριώτατον ὄργανον τοῦ πολιτισμοῦ, ἐν ᾧ ὅπου λειτουργεῖ, ἐν γνώσει τῆς ἱερᾶς ἐπιστολῆς τῆς, ρίπτει ἀκτῖνας φωτός, ἐκεῖ ὅπου βασιλεῖ σκότος, ὡς σωτήριος λύχνος ὁδηγεῖ καὶ ἐλέγχει κυβερνητικὰς πράξεις, ὡς διδάσκαλος τῆς κοινωνίας, καθοδηγεῖ καὶ παιδαγωγεῖ, διαφωτίζει καὶ μορφώνει τὰς λαϊκὰς τάξεις καὶ ἀναπτύσσει τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ. Ὡς κυριώτατος δὲ παραγων, συντελεῖ εἰς τὴν μόρφωσιν κοινῆς γνώμης, τὸν σχηματισμὸν δημοσίου φρονήματος, εὐ ἔχουσι πρωτίστως ἀνάγκη τὰ κράτη, ἐνθα ἰσχύει πρῶτον τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν καὶ δευτέρον ἡ καθολικὴ ἐπιφθορία.

Οὕτω φρονούντες περὶ τοῦ τύπου καὶ τοιαῦτα διαλογιζόμενοι περὶ τῶν ἀγαθῶν αποτελεσμάτων αὐτοῦ, ἀπερασίσαμεν τὴν ἐκδοσὶν ἐφημερίδος, οὐχὶ ὅπως κερδοσκοπῶμεν, ἀλλ' ἵνα ἐνημερώσωμεν τοὺς συμπατριώτας μας τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων, συντελέσωμεν ὅπως περὶ αὐτῶν μορφοῦνται ἐκάστοτε μίαν κοινὴν γνώμην ἐν ὑγιᾶ ὁρόνῳ.

Συμπatriώται

Τοιαύτης κοινῆς γνώμης ἔχομεν ἀνάγκην σήμερον· σήμερον ὅτε ἡ Τάλαινα Ἑλλάς, ἡ φιλότατη πατρίς μας, στεναίνει ἀπὸ τὰς ἀχνίζουσας πληγὰς, τὰς ὁποίας ἀρ' ἐνὸς μὲν ἡ δημοκρατία τῶν πολιτικῶν μας καὶ ἀρ' ἐτέρου ἡ ἀδιαφορία τοῦ βασιλέως μας, προὔξενον εἰς τὸ σῶμα τῆς.

Τὸ μέλλον τῆς Χώρας διακρίνω νεφελώδες ἐάν ἐξακολουθῶμεν ζῶντες βίον ἐν, διανύσαντες ὑπὸ τὸ κρατοῦν σύστημα, διεφθάρμεν κοινωνικῶς, παρελύσαμεν διοικητικῶς καὶ ἐχρεωκοπήσαμεν ὁικονομικῶς. Τὸ μέλλον τῆς χώρας εἶνε ἀγνωστον, ἐάν δὲν μεταβληθῶμεν, ἐάν δὲν σωφρονήσωμεν ἐάν δὲν παύσωμεν, ἀρχόντες καὶ ἀρχόμενοι διαφθείροντες ἀλλήλους. Ἐχθροὶ δὲ τῆς πατρίδος εἶνε, καθ' ἡμᾶς, ἐκεῖνοι, οἵτινες πρὸ ταυτῆς καταστάσεως τῶν ἐθνικῶν μας πραγμάτων, κλείνοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς, στέρνουσιν ἕνα σάβηρον, ἐκπνέον δυσωδίαν, καθέστης, ἀντὶ νὰ ὑψώσωμεν κραυγὴν πόνο, ἐν στιγμῇ ἐθνικῆς κρίσεως.

Κατάλληλος εἶνε ἡ ὥρα, ὅτε μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ ἐλθῶμεν πάντες εἰς συναίσθησιν, ν' ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος,

νὰ λησμονήσωμεν πάθη εὐτελῆ, καὶ ὑπολογισμοὺς κομματικοὺς, νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ὑπάρχει πατρίς ἡς, τὸ συμφέρον νὰ θέσωμεν ὑπεράνω παντὸς προσωπικοῦ, ἡς τὸ συμφέρον, αὐτῆς καὶ μίνης νὰ ἔχωμεν ὑπὸ ὄψιν, ὅταν ἐναγκῶμεν ἐξουσίαν ὡς πολῖται, τῆς ὁποίας τέλος τὸ συμφέρον νὰ εἶνε ὁ μόνος δεσμὸς μεταξὺ ἐκλογέως καὶ ἐκλεγμένου. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ παράδειγμα τοῦτο τῆς μεταβολῆς, δέον νὰ δώσῃ πρῶτος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἔχων ὑπέρτατον καθήκον, ὁ ὀφείλων, πρὸς χάριν τοῦλάχιστον αὐτῶν τῶν τέκνων του, νὰ τᾶμην νέαν ὁδόν. νὰ ἐγκαινίσῃ νέον τρόπον οὐχὶ τοῦ βασιλεύειν, ἀλλὰ τοῦ κυβερνᾶν, νὰ παύσῃ δαχρύνοντες πρὸ τοῦ ἐννόμου δικαίωματος τοῦ ἀνευθύνου καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ εἰς ἑδωκεν ὑπόσχεσιν ἀποβιβάζομενος εἰς Πειραιᾶ τῷ 1863 «Ἵπὸς ἔσται νὰ ἀφιερῶσθαι τὴν ζωὴν μου ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν· σκοπὸς δὲ τῆς φιλοδοξίας μου ἔσται νὰ καταστήσω τὴν Ἑλλάδα, πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ».

Συμπatriώται

Τὸ ἔθνος αἰμάττων καὶ συντετριμμένων τὴν στιγμὴν ταύτην ποθεῖ νὰ ζήτῃ εἰς τὸ μέλλον διαφορετικὰ, ζήτῃ νὰ καθαρῶσθαι ἀπὸ τὴν λείραν τῆς συναλλαγῆς ἥτις λυμαινέται πάντας τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως, μεταβαλλοῦσα αὐτὴ εἰς δύο στρατόπεδα, εἰς ἐκμεταλλεὺς καὶ ἐκμεταλευμένους. Ζητεῖ ν' ἀλλάξῃ ροῦχα, πετῶν τὰ βρώμικα, ζητεῖ ν' ἀνιμορρωθῇ, ν' ἀναπλασθῇ διὰ ριζικῶν μεταρρυθμίσεων.

Εἰς τὴν πνοὴν τῆς μεταρρυθμιστικῆς ταύτης καὶ ζωογόνου αὔρας ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς, ἐφ' ὅσον αἱ ἀσθενεῖς μας δυνάμεις τῷ ἐπιτρέπουσι νὰ συμβάλωμεν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀκτίς τῆς ἰδίας ἡμῶν ἐνεργείας ἐκτείνεται.

Συμπatriώται

Ὅταν τὰ κράτη, τὰ δι' ἀντιπροσωπευτικοῦ πολιτεύματος, ὡς ἡμεῖς, προάγωνται ἡ τιμὴ ἀνήκει εἰς αὐτὸν τὸν κυρίαρχον λαόν, τὸν ἐκλέγοντα χρηστοὺς καὶ ἱκανοὺς κυβερνήτας· τούναντίον δὲ ὅταν ἀτυχεῖσιν, ἡ εὐθύνη βαρύνει αὐτὸν τὸν λαόν, ὅστις ὡς ἀντιπροσώπου του, ὡς κυβερνήτας του, ἐκλέγει ἀνθρώπους κοπανίζοντας ἀέρα φίλης πατρίδος, ἀνθρώπους ἀνικάνους, ἀνθρώπους θεωροῦντας τὸ πολιτεῖσθαι ἀξίωμα ἐκμεταλλεῦται, στάδιον ἐμπειρίας, ἀνθρώπους οὐτε καὶ ἰδέαν ἔχοντας τῆς εὐγενούς καὶ θείας πολιτικῆς ἐπιστήμης. Οὐδὲν ἔθεν δικαίωμα ἔχει ὁ λαὸς νὰ παραπονεῖται καὶ νὰ μεμφομένη, ὅτι τὰς, ὅτι δὲν ἔχει δικαιοσύνην, ὅτι κυβερνᾶται κακῶς, ὅταν εἰς τὰς χεῖρας του κεῖται ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ.

μετ' ἀδελφικῆς συμπλοῆς
Νικολάος Δελιακοβίτης

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ Βουλὴ.—Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1898.—
Δάνειον.—Ἐλέγχος

Καθ' ἃ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ζαϊμης ἀνεκοίνωσεν εἰς φίλους τοῦ βουλευτῆς ὠρισμένως ἡ βουλὴ καλεῖται τὴν 15 ἀρχαίμενου Δεκεμβρίου. Διέταξεν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1898 ἵνα ὑποβάλῃ αὐτὸν τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς συνερχομένης Βουλῆς, ἐλπίζων, ὡς προσέθεκεν, ὅτι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ εἶνε ἐτοιμον καὶ τὸ Νομοσχέδιον τοῦ ἐλέγχου, ὅπερ θὰ ὑποβληθῇ συγχρόνως μετὰ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὰ συναφῆ νομοσχέδια.

Ὡς πρὸς τὸν καταρτισμὸν τοῦ περὶ ἐλέγχου νομοσχεδίου, λέγεται ὅτι ὑπάρχει πλήρης συνεννόησις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου ἐπιτροπῆς, ἐργαζομένης ἤδη εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὴν εὐρεσιν δανείου διὰ τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν, ἀνευ τοῦ ὁποίου προβληματικὴ, ἂν ὄχι ἀδύνατος, καθίσταται ἡ ἐκκένωσις τῆς Θεσσαλίας, πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐπὶ πλῆρης συνεννόησις μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ὁμάδος κεφαλαιούχων ὑπὸ τὸν Βίνσεντ, ὡς πρὸς τοὺς ὅρους. Ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ δανείου ἀνερχομένου εἰς 200 ἑκατομμύρια, θὰ πληρωθῇ ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις, θ' ἀποζημιωθῶσιν οἱ παθόντες ἐκ τοῦ πολέμου Ὀθωμανοὶ καὶ θὰ καλυφθῇ τὸ ἐκ τοῦ πολέμου ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς ἐξόφλησιν παλαιῶν δανείων.

Τελευταία ὥρα—Πέμπτη πρωὶ

Ὑπεγράφη χθὲς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ δῆλωσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ ἡ ὁριστικὴ συνθήκη τῆς εἰρήνης ἧτις ἐγκυρὸς, θὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὸ σύνταγμα, ἡ βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησιτικῆς ἐπὶ τῆς εἰρήνης κεκυρωμένης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ τότε γεννᾶται ζήτημα συνταγματικόν, διότι ἡ ἀρνησις τῆς Βουλῆς θ' ἀποτελέσῃ ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ Στέμμα, ἔχοντος κατὰ τὸ 33ον ἀρθρον τοῦ Σ. τὸ δικαίωμα τοῦ κηρύττειν τὸν πόλεμον καὶ ὑπογράφειν τὴν εἰρήνην. Πρὸς ἀποφυγὴν οὗτον τοῦτο ἡ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβολὴ τῆς συνθήκης εἶνε ἀπλῶς τυπικὴ καὶ ἡ ἐπιψήφισις αὐτῆς ὑποχρεωτικὴ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν Θεσσαλῶν βουλευτῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἐλέγχου ὅπερ μετὰ 4-5 ἡμέρας συντάσσεται ἐὰν δὲν παρουσιασθῶσι νέαι δυσχερεῖαι. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ἐὰν ἐλπίζῃ ταχέως τὴν ἐκκένωσιν τῆς Θεσσαλίας προσέθεκεν ὅτι ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος ἐλπίζομεν νὰ συντελεσθῇ πάντως ὅμως θὰ χρειασθῶν 2—3 μῆνες ὅπως ἀπασυρθῇ ὁ τουρκικὸς στρατός.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεθυστικῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου, οὗ τὴν μνήμην μεγαλοπρεπῶς ἐορτάζομεν οἱ Κυθηριοὶ, ὡς νησιῶται, ὁμοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν κάτωθι ἐξιστόρησιν φρονούντων ὅτι παρέχοντες τοῖς συμπατριώταις ἡμῶν ἐν στιγμῇ ἀναγκῆς, διδακτικώτατον περὶ πίστεως καὶ ἀφωσιώσεως ἀνέγνωσκα.

Ἐν τοῖς μύθοις Ἁγίου Ἱεροῦ—
ἄγας ἀνεδείχθη, τοῦ Χριστοῦ
ἄγας ὅς ἐστιν εὐαγγελιστὴν πλη-
ρῶς, ἔθηκε τὴν ψυχὴν σου
ὡς τοῦ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς
αἰχμαλώτους ἐκ τοῦ θανάτου διὰ
τὴν χάριν σου, ὡς μέγας μύστης
θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Ἁγιος Νικόλαος ἐξ ὅλης τιμῆς καὶ λατρεύεται ἐν Ἑλλάδι, οὐ μόνον διὰ τὴν θεόρεστον πολιτείαν αὐτοῦ καὶ τὴν νίκην, ἣν ἐκέρχεται ἐν τῇ πρώτῃ οἰκουμένην Συνόδῳ, ἐν ἣ διὰ τοῦ γρόνου του ἀνέτρεψε τὰ κήρυκτα ἐπιχειρήματα

τοῦ Ἀρείου, ἀλλὰ πρὸ πάντων διὰ τὴν προστασίαν, ἣν πιστεύεται ὅτι παρέχει τοῖς ναυτιλλομένοις καὶ ἐν γένει τοῖς κλυδωνιζομένοις κατὰ θρῆλκσαν. Τούτου ἕνεκα ὑπὸ τῶν ναυτικῶν μάχιστα τάσσεται ἐν ἰσχυρίᾳ τοῖς μεγάλῳις ἁγίοις τῆς ξηρᾶς, τῷ ἁγίῳ Γεωργίῳ καὶ τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ. Ἐν δημοτικῷ τινὶ ᾠσμῇ τοῦ Γαλαξειδίου προσαγορεύεται ναυτικῆς.

Ἁγίε Δημήτριε στεριανὲ, κί ἁγίε Νικόλαε ναυτικῆ.

Ἐν Πάρῳ δ' ἐπονυμάζεται θαλασσίτης διότι ἡ ἐκκλησία αὐτοῦ κεῖται ἐν τῇ παραλίᾳ. Πλείστα ἐλληνικὰ πλοῖα φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, ἐν πᾶσι δὲ σχεδὸν εἶναι ἀνηρτημένη ἡ εἰκὼν ἐν τῷ θαλαμίσκῳ τοῦ πλοίαρχου. Ἐπικαλοῦνται δὲ τὴν βοήθειαν αὐτοῦ οἱ ἐν κινδύνῳ, ὡς μαρτυροῦσι πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ αἱ ἐπόμεναι παροιμίαι, τὴν αὐτὴν ἐνέχουσαι καὶ ἡ ἀρχαία: «Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνειν». Ἁγίε Νικόλαε, βοήθα με!—Σεῖσε καὶ σὺ τὸ χέρι σου, καὶ Χωρὶς ἄρμενα καὶ πανιά, ἁγίε Νικόλαε, βοήθα με! Ἐν Μυκόνῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ λιμένος εἶναι ὠκεοδρομῆμον παρεκκλήσιον πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅπως καταπαύσῃ τὰς τρικυμίας. Ἐπὶ δὲ τοῦ Λευκάτου, ἐγγὺς τῶν ἐρείπων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὑπάρχει ναῖσκος τοῦ ἁγίου Νικολάου, κτισθεὶς περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος. Ὡς δ' οἱ πλωτῆρες τὸ πάλαι προσέφερον τῷ ἐπὶ τοῦ ὕψους τῆς Λευκάδος ὄχθου Φοῖβῳ, πλακοῦντας καὶ σπονδάς, αἰτοῦντες αὐτῷ ὄριον ἀνεμον, οὕτω καὶ σήμερον οἱ ναῦται μακρόθεν ἐπικαλοῦνται τὸν ἅγιον ἐπιφωνοῦντες, Ἁγίε Νικόλαε βοήθα με!

Εἰς τὰ πλοῖα ὅμως εὐσεβῶν ἢ εὐτυχῶν ἀνθρώπων δὲν προσέρχεται ἀρωγὸς μόνον ἐν κινδύνῳ, ἀλλὰ πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν κάθηται παρὰ τὸ πηδάλιον καθ' ὅλον τὸν πλοῦν:

Σ' τὴν πλώρην κάθεται ὁ Χριστός, σ' τὴν μέσῳ ἡ Παναγία
καὶ πίσω σ' τὸ τιμόνι του κάθεται ἁγιος Νικόλαος.

Εἶναι δ' ἡ θέσις του παρὰ τὸ πηδάλιον, διότι κατὰ τινὰ παράδοσιν αὐτὸς εἶναι ὁ τοῦ πηδαλίου εὐρέτης. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ κινδυνεύοντες ἐν θαλάσσῃ ἀνεπαρκεῖς κρίνοντες τὰς ζηρὰς εὐχὰς ὑπισχνοῦνται τῷ ἁγίῳ ἀναθήματα πρὸς κόσμησιν καὶ πλουτισμὸν ἐκκλησιῶν ἐπ' ὀνόματι δ' αὐτοῦ τιμωμένων. Τοιαῦτα εἰσι συνήθως κηρὸς καὶ λίβανος.

Νὰ φέρω ἀμάξι τὸ κερὶ κί ἀμάξι τὸ λιδάνι
καὶ ταῖς λαμπάδαῖς ὑψηλαῖς, σ' ἂν τὸ μέσο
κατάρτι.

Ἐνίστη δὲ τὰναθήματά εἰσιν ὁμοιώματα τῶν διὰ τῆς παρεμβάσεως τοῦ ἁγίου διασωθέντων πλοίων ὧν, πολλὰ δυνάται τις νὰ ἴδῃ οὐ μόνον ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἀλλὰ καὶ τῆς Παναγίας, μάλιστα τῆς ἐν Τήνῳ καὶ ἄλλων ἰσχυρῶν ἁγίων. Εἶναι δ' ἴσως ἡ συνήθεια αὕτη ἀρχαιοτάτη, διότι καὶ ἐν τῷ Ἑρεχθίῳ, ἐνθα ὡς γνωστὸν πρὸς τὴν πολιοῦχῳ Ἀθηνᾷ ἐλατρεύετο καὶ ὁ Ποσειδῶν, εὐρέθῃ ἐκτός μαρμαρίνου ἀναγλύφου, ἀπεικονίζοντος τριήρη καὶ χαλκοῦν πλοίαριον, πιθάνως ὡς λυχνία χρησιμεῖον, ὅπερ ὑποτίθεται ὅτι ἦτο παρόμοιον ἀνάθημα. Οἱ πειραταὶ τέλος ἀπέδιδον τῷ ἁγίῳ Νικολάῳ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐκ τῆς λείας, εὐγνωμονοῦντες διὰ τὴν βοήθειαν ἣν παρεῖχεν αὐτοῖς. Ὡς ἀναφέρει ὁ Χουρμούζης, πρὶν ἀποπλεύσας τοῦ λιμένος προσεκάλουν ἱερεῖα ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἵνα κῆρῃ τὸν ἁγιασμὸν, καὶ ἀφοῦ ἡσπάζοντο μετὰ πολλῆς εὐλαβείας τὴν εἰκόνα καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν δεξιάν τοῦ ἱερέως προσεκάλουν τὸν ἅγιον Νικόλαον νὰ μετάρχῃ τοῦ ταξιδίου των. Ἁγίε Νικόλαε σ' τὴν πλώρην καὶ τὸ μερικὸν σου θὰ ὀρῇ μετὰ τὸ παραπλῖνον. Καὶ πραγματικῶς μετὰ τὸ παραπλῖνον ἐξεπλήρουν τὴν ὑπόσχεσιν των, διότι καὶ ἐν τῇ διανομῇ τῶν διαρπαγῶν πρῶτον ἐχώριζαν τοῦ ἁγίου τὸ μερίδιον, ὅπερ μάλιστα σχεδὸν ἐδιπλασιαζέτο, διότι ἕκαστος, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐποίησε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, προσέθετε καὶ ταμὰχιον τι ἐκ τῆς ἰδίας με-

ρίδος.

Ἐνεκα τῆς λατρείας, ἀπονέμουςι τῷ ἁγίῳ Νικολάῳ οἱ ναυτιλλόμενοι εἰκάζουσι τινες, ὅτι ἀντεκατέστησε παρὰ τοῦ ἐκχριστιανθεῖσιν ἑλληνιστὸν Ποσειδῶνα, πρὸλαβὼν τὸν χαρακτηρὰ καὶ τὰς ιδιότητας τοῦ θαλαίου δεσπότης τῶν θαλασσῶν. Διὰ τὸν αὐτόνλογον ὑποθέτουσι τινες ὅτι μία ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν Ἀθῆναις κεῖται ἐπὶ τῆς θέσεως, ἐνθα τὸ πάλαι ὠκεοδρομῆτο ναὸς τοῦ Ποσειδῶν. Ἀλλ' ἂν διετηρήθησαν ἱγνη τῆς λατρείας τῶν ἀρχαίων ἐναλίων θεῶν, ταῦτα διετήρησε μᾶλλον ὁ δαίμονας τοῦ θαλάσσης, ὅστις κατὰ τοὺς μύθους τῶν Ζακυνθίων, ἄνθρωπος, ὧν, τὸ ἄνω τοῦ σώματος, τὸ δὲ κάτω ἰχθύς, ἐποχεῖται ἄρματος συρομένου ὑπὸ δύο δελφίνων καὶ κατεῖ ἐν τῇ χειρὶ τὴν τρίαιναν, ἡ ὡς λέγουσι οἰνῶς, μία περὶ οὐνα μετὰ τρία δίχτυα. Τῆς ἐκ κατὰ θάλασσαν λατρείας τοῦ ἁγίου Νικολάου ἡ ἀρχὴ δέον ν' ἀναζητηθῇ ἐν αὐτῇ τῇ χριστιανικῇ θεολογίᾳ.

Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου δοξαῖαι ἐκπηγάζουσιν ἐκ τινος θαύματος τοῦ ἁγίου, μνημονευομένου ἐν παλαιῷ συναξάρει. Κατὰ τὸ συναξάριον τοῦτο ὁ ἅγιος πλεῖον ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ἱερουσόλυμα, κατελήλθῃ καθ' ὁδὸν ὑπὸ τρικυμίας, ἣν διὰ τῶν προσυχῶν του κατέπαυσεν, ἐκδιώξας τὸν ἐγείραντα αὐτὴν δαίμονα. Τὸ θαῦμα τοῦτο ἀρρηγεῖται διὰ λέξεως ἀνθρώπων καὶ πολλῆς περιγραφικῆς δεινότητος Φραγκίσκος Σκουφός ἐν τῇ Τέχνῃ ὀρητορικῇ. Ἐπειδὴ δὲ εἰς ὁλίγους πιθανῶς τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν εἶνε γνωστὸν τὸ ἔργον τοῦ ἐνταῖς σκοτεινῆς τῆς δουλείας χρόνους ζήσαντος ἀπρεποῦς Ἑλληνο-λαγίου παρατίθεμεν ἐνταῦθα ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν ἀρήγησιν αὐτοῦ.

«Ποτὲ δὲν ὤφθη περὶότερον ἡ σῆμη καὶ ἡ δόξα τοῦ Νικολάου παρὰ ὅταν ἡ ἁγία θάλασσα καὶ τὸ θυμωμένον ἐκεῖνο θηρίον εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου ἐταπεινώθη, καὶ ὅταν πρῶτον καὶ ἡμερον ἐφίλησε τὸ ξύλον, τοῦ πρότερον ἔχασκεν νὰ ρουφήσῃ μετὰ τῶν στίγματος, ὅσα εἰς κάθε κύμα ἀνοίγει βαθύστομον βῆθρον. ἔπλεεν ὁ Νικόλαος, καὶ μετὰ ἄρμενα ζαπυμένα καὶ ἀπὸ γλυκῶν ἀνεμον φουσκωμένα γρηγορὸς ἔτρεχεν... εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἱερουσαλῶν καὶ νὰ προσκυνήσῃ εὐσεβῆς τὸν τάφον εἰς τὸν πῦλον ἐτάχῃ ἡ ζωή... Ἦταν γαληνόμορφος ὁ σφανός, ἐγγὺς ἀνέρολος, ὁ ἀέρας ἔπλεεν πρῶτος αἱ φιλικὸς ὁ ζέφυρος, κύμα δὲν ἐφουσκωνεν, ἀέρας δὲν ἐφαινετο καὶ τὸ πέλμας ὅλον ταπεινὸν δειγνε τὴν εὐλάβειαν, ὅπου ἔφερεν πρὸς τὸν γίον καὶ ἂν καμμίαν φορὰν ὀλίγον φουσκωμένον περρανεύετο, τὸ ἔκανε μόνον διατὶ ἐβάστα εἰς τοὺς ὤμους τοιοῦτον ἥρωα. Ἀμυγὴ ἂν ἦτον ἡσυχία ἐν τῇ θαλάσσῃ, θόρυβος καὶ ταραχὴ ἦτο κατὰ τὸν ἄλῃν, καὶ ἂν ἔπαιζαν τριγύρω εἰς ἕνα θῶν τὰ κύματα, ἀφρίζαν εἰς τὰ κάτω σπῆλαι οἱ δαίμονες καὶ οἱ σατανικοὶ κύκλωες, ὅσα εἰς ἐκεῖνην τὴν ἀβυσσον κατοικοῦσι.

Καὶ τί θέλομεν κάμε ἐλεγεν ὁ ἐωσφόρος, τί ἀποφασίζομεν, ὡς σύντροφοι; ἀφίνομεν τὸν Νικόλαον νὰ πλεύσῃ μετὰ στυχίαν, καὶ ὅμως νὰ ρθῇ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἰδίας του ἐπιθυμίας καὶ τῆς πόλεως τῶν Ἱερουσαλῶν... θέλω νὰ χάσῃ εἰς τὸν ὄρμον τὴν σπῆραν, χωρὶς ἐλπίδα νὰ ρθῇ εἰς ἄλλον λιμένα, παρὰ εἰς τὸ ναύγειον καὶ εἰς τὴν ἀπόλει, εἰς κάθε ρεῖθρον θέλω ἀνοίξῃ βῆθρον, ἀμυγὴ ἔσον βαθεῖα, ὅπου νὰ πίπτουν ὅλοι μέσα ἀπὸ τὴν ζάλην, καὶ εἰς τὰ νέφη πλάσῃ βρονταῖς, ἀστυκαῖς καὶ βροχῇ τόνον, ὅπου νὰ συνδῶσιν ἄλλην μίαν θάλασσαν, διὰ διὰ νὰ τὸν βυθίσω, ἂν ὡς εἶνε ἀρκετὴ ἡ μία. ἂν καὶ ἡ δύο ἀντάμα».

«Ἐτοὶ ὠμίλησε ὁ Ἱερόφρονας, πνέοντες καπνὸς καὶ φλόγας, ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ εὐθὺς κυριεύεται ὁ ἀέρας, μετὰ σκότῃ ὅλη τοῦ Ἄδου τὰ ὄπλα, ἔρπάζοντας ὡς καὶ τὸν ἥλιον, σκεπάζουν τὴν λαμπρότητα ἡμέραν μετὰ ἕνα ὅλο μεσονύκτιον. Συμμάχωνται μακρὰ καὶ πυκνά σύνθετα νέφη, τῶν ὅσων τὰ σπλάγχνα ξεσχίζονται, ἡ ἀστραπαὶς τὰς ἀστραπελέκτας τυφλόνουν τὰ ὄμματα τοῦ καθενὸς μετὰ τὴν λάμψιν καὶ με-

τὸν κτύπον φοβερίζουν κάθε ἀνδρειωμένην καρδιάν, ὡς ἀπὸ αὐτῆς, μαγευμέναις σαΐταις τοῦ θανάτου, πληγώνονται, ἀλλάσσουν εἰς στάτην ὅλον τὸν ἄνθρωπον. Πίπτουσι βρογαῖς, ἀρεταῖς νὰ πνίξουν ἕνα κόσμον, ὅχι νὰ βυθίσουν ἕνα κάρβουν, ἢ ὁποῖαις ἀνάμεσα εἰς τόσῃ βροντῇ καὶ εἰς τόσῃ λάμψει παγώνοντι ἀπὸ τὸν φόβον ἐφθάναν χαμῆς χιόνι ἢ καὶ χάλαζα· φουσκῶν ἀπὸ κάθε τόσο ἄγριοι ἀνεμοὶ, ὅλοι συναλλήλως ἐγθροὶ καὶ ἐνάντιοι, καὶ εἰς τοῦτο μόνον φίλοι καὶ ἐνωμένοι νὰ καταποντίσουν καὶ νὰ ρήξουν εἰς τὰ βάθη τὸ ξύλον. Φουσκώνει τέλει ἡ θάλασσα καὶ φουσκομένη θυμώνεται, ἀφρίζει ἀπὸ τὸν θυμὸν, καὶ ἀφρίζοντας ὑψώνει γιγάντια κύματα.

Με ταῦτα ὡς με πολεμικαῖς μηχαναῖς πολέμου τὸ πλεούμενον, τὸ κτυπᾷ, τὸ δέρνει, τὸ ὑψώνει εἰς τοὺς ἀστέρας, τὸ κατεβάζει εἰς τὸν ἄδην, τὸ στριφογυρίζει, χάσκοντας πάντα καὶ ἀνοίγονται χίλια θάρατρα διὰ νὰ τὸ ρουφίσουν. Ἦκουες τότε νὰ κατακτυπούσι συναλλήλως τὰ κατάρτια· ἐβλεπες νὰ ξεσχίζονται ἀπὸ τοὺς ἀνέμους τὰ ἄρμενα καὶ βρεμμένα με τοὺς ἀρούς τῆς ἀγριεμένης θαλάσσης νὰ κλαίουσιν τὴν κοινὴν δυστυχίαν, κομμέναις ταῖς γούμεναις, χαϊμέναις ταῖς ἀγκυραῖς. Τοῦτους νὰ πίνουσι καὶ νὰ ξεροῦσι τὰ κύματα, ἐκείνους χαμῆς ἐρριμένους καὶ νὰ μεθυσῶσι ἀπὸ τὴν ζάλην. ἄλλους με στεναγμούς καὶ με δάκρυα νὰ παρακαλοῦσι βεβαιῶν ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, ὅτι οὗτος τῶν εἶχε δέσει τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν εἶχε ἀρπάσει ὁλότελα τὴν φωνήν, καὶ τοὺς ναῦτας νὰ τρώουσι τὸσον εἰς τὴν καρδίαν, ὅσον εἰς τοὺς πόδας, καὶ νὰ φέρουν εἰς τὸ πρόσωπον ζωγραφισμένον τὸν θάνατον.

«Μόνον ὁ Νικόλαος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγένετο τόση ταρχὴ εἰς τὰ στοιχεῖα, ἀνάμεσα εἰς τοσοῦτους φόβους καὶ τρώμους, ἔσπεκε ἄτρομος καὶ χωρὶς φόβον, διατὶ ἀρκατωμένος μετὰ τὴν ἐλπίδα πρὸς τὸν Θεὸν ἐγέλα τὴν δύναμιν ὅλην τοῦ ἔδου, τὸν ὁποῖον διὰ νὰ συγχίσῃ καὶ περισσώτερον ὁ Ἅγιος σηκώνει ταπεινῶς τὰς χεῖρας καὶ κάνει ὀλίγην, ἀμυλὴν ἐνθερμον προσευχὴν, καὶ με τούτην ὡς με οὐράνιον μαγεῖαν... ποῦ ἀφανίζει τὰ σκότῃ, τοὺς σκορπίζει τὰ νέφη, τοὺς σβύνει ταῖς ἀστραπαῖς καὶ μεταμορφώνει εἰς γαλήνην τὴν τρικυμίαν, εἰς ἡσυχίαν τὴν ταρχήν, εἰς γλυκεῖαν αὔραν τὸν σκληρὸν ἀνέμον, σιωποῦσι τὰ στοιχεῖα, παύουν τὰ κύματα, πνέουσι ζεφυροὶ, λάμπουσι εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἀστέρες, σφουγγίζει καθεὶς τὰ δάκρυα, ἔμπνῃ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζάλην, καὶ τὸ ἀπελπισμένον καρδίον θάνατι σὺν καὶ ὑγιὲς εἰς τὸν λιμένα νικηρόρον δύο μεγάλων θηρίων, τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἐωτρώρου».

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Συναξαρίου τούτου διελπίσθησαν ὑστερον καὶ ἄλλα προσόμοια θαύματα τοῦ ἁγίου. Ἐν γένει δ' ἀναφέρουσι τὰ συναξάρια, ὅτι ὁ Ἅγιος σώζει τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν ἐν τρικυμίᾳ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΚΑΤ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Τὸ παρελθὸν σάββατον καὶ ἐν τῷ νῶ τῆς Ρόμης ἐτελέσθη ἐπέτειον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς Ψυχῆς τῆς μακαρίτιδος Κατίνης Πετροχειλοῦ, τὸ γένος Στάης. Τὸ τελεσθὲν μνημόσυνον μᾶς ἐδύσιν εἰς διαλογισμούς καὶ σκέψεις ὑπονήτας· πῶς ὁ Θεὸς ἀφῆρσεν ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἰκογενειακοῦ τῆς στέμματος τὸν κοσμοῦντα ἀδάμαντα, μίαν ὑπαρξίν ἥτις ἦτο ἡ εἰς τὴν ἀνὰ μέσον τῶν θυμιαμάτων τῆς οἰκογενειακῆς καὶ συζυγιακῆς ἀγάπης καὶ λατρείας, μίαν ὑπαρξίν ἥτις ἀπέπνεε ἀκόμη τὸ ἄρωμα τῆς νεότητος, καὶ τῆς ὁποίας νεανικῆς ζωῆς, τὰ λουδία θοπεῖται τῶρα ἡ αὔρα τοῦ νεκροταφείου, μίαν ὑπαρξίν, ἥς ἡ ζωὴ ἦτο ἅγιον μυστήριον ἀθωότητος καὶ χρηστότητος, ὑπαρξίν ἥτις περιέκλειε ὅτι δύναται νὰ καταστήσῃ αἰχμάλωτον μίαν ἄλλην εὐγενῆ ψυχὴν.

Ἐκτακτὸς εὐφυὴς χρηστότης, νεότης, ἀφρωσις ὡς ἄνθος ἐμφανήθη καὶ ὡς πρωὶνὴ ἑρπύς διελύθησαν, πάντα ἐξηράνθη ὡς χορτὸς πάντα ὑψανισθῆσαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑ

Ἀνεχώρησε προχθὲς διὰ Σμύρνην, διαμείνας ἐνταῦθα ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, χάριν ἀναφυγῆς, ὁ αὐτόθι διακεκριμένος συμπολίτης μας φαρμακοποιὸς κ. Στεφ. Στάης.

— Ἐτελέστησαν τελευταίως ἐν Κυθήροις οἱ ἀρραβῶνες τῆς διὰ πολλῶν χαρισμάτων πεποικισμένης Ρόζας Γ. Στάης, μετὰ τοῦ ἀξιολόγου καὶ δραστηρίου νέου κ. Λεονταίνῃ, δικηγόρου ἐν Κρήτῃ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κύθηρα ὁ κ. Κοσμάς Τραχασάρος ἢ Μυροπούλης, ὁ γνωστός ἐν Καψαλίῳ ἔμπορος.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν διὰ Κύθηρα οἱ κ. κ. Γ. Κ. Πανάρετος καὶ Γ. Μεγαλοκονόμος.

— Ἀρριζόμενος ἐκ Κυθήρων ἀναχωρεῖ σήμερον δι' Ἀλεξάνδρειαν ὁ κ. Δ. Πετρόχειλος.

— Ἀρριζετο ἐκ Κυθήρων ὁ κ. Σπύρος Βοστανισάνος.

— Τὸ ἀτμόπλοιο τοῦ κ. Διακίχῃ ἐκτάκτως νυκλωθὲν ἵνα μεταβῇ εἰς Κρήτην θὰ προσεγγίσῃ εἰς Κύθηρα ὡς πάντοτε διότι ἐν Κρήτῃ δὲν τῷ ἐπετρέπη ἡ προσέγγισις τὴν ἐβδομάδα ταύτην.

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ

Μεθύριον ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἑορτάζουν οἱ κ. κ. Νικόλαος Δελακοβίλας (Ξενοδοχείον Ἑπτανήσου) Ν. Γ. Μανωλέσος Ν. Ι. Τριφυλῆς καὶ Ν. Σάμιος ἐν Πειραιεὶ δὲ οἱ κ. κ. Ν. Ἐμ. Στάης, Ν. Γαβρίλης, καὶ Ν. Καψάνης οἰκονόμοι, Ν. Πατρίκιος, Ν. Κασσιμάτης ἢ Μορζός, Ν. Ἀνδρόνικος, Νικολ. Χλέντζος, Ν. Γαλακτάτος, Ν. Στάης, καὶ Ν. Ἀνδρόνικος ὁ λογιστὴς τοῦ ἐργοστασίου Τζῶν Μ. Δουάλ. Ἐν Κυθήροις οἱ κ. κ. Νικόλ. Εὐσταθίου Τσιγκούνης Ν. Κασσιμάτης, ἱερεὺς, Ν. Κασσιμάτης ἔμπορος, Ν. Ζερβός (Μυλοπόταμον) Ν. Καμαρέας (Κερβουνάδα) καὶ οἱ Ν. Στάης ζωγράφος καὶ Ν. Λεβοντής, δικηγόρος καὶ Ν. Φωτίου πρὸς πάντας ἡ διεθνοῦς τῆς Κυθραϊκῆς Αὐγῆς εὐχεται χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχῇ.

ΤΕΡΠΝΑ ΚΑΙ ΩΦΕΛΙΜΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν θυμωσάν βῆσιν τοῦ Γκαῖτ: ὁ ἄνθρωπος πρέπει καθ' ἑκάστην ν' ἀκούῃ κανὲν γλυκὺ τραγουδί, νὰ βλέπῃ καμμίαν ἐξοχὸν εἰκόνα, νὰ ἐκφράζῃ κάποιαις ὥραιαις ιδέαις, ἄλλως ἀμβλύνεται θὰ δημοσιεύωμεν εἰς ἕκαστον φύλλον καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον **Τερπνὰ καὶ ὠφέλιμα** ἄλλοτε νόστιμα ποιήματα, ἄλλοτε στατιστικὰς γνώσεις περὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων καὶ ἄλλοτε τερπνὰ χρονικά, ὡς τὸ σημερινόν, ὅπερ παρελάθωμεν ἐκτὸς γαλλικῆς ἐφημερίδος.

Οὐδέποτε μία γυνὴ δύναται νὰ ὀνομασθῇ τελειῶς ὥραία ἐὰν δὲν συγκεντρώη ἐν ἑαυτῇ τὰς εἰς: τριάντα χάριτας ἢ ὅσας τοῦ Θεοῦ.

Τρία πράγματα λευκὰ—τὸ δέρμα—τοὺς δόντας—τὰ χεῖρας.

Τρία πράγματα μαύρα—τοὺς ὀφθαλμούς—τὰ φρύδια—τὰ βλέφαρα.

Τρία πράγματα κόκκινα—τὰ χεῖλη—τὰ μάγουλα—τοὺς δονχας.

Τρία πράγματα μακρὰ—τὸ σῶμα—τὰ μαλλιά—τὰς χεῖρας.

Τρία πράγματα βραχέα (κοντὰ)—τοὺς ὀδόντας—τὰ αὐτιά—τοὺς πόδας.

Τρία πράγματα εὐρεῖα (πλατεῖα)—τὸ στήθος—τὸ μέτωπον—μεσάρριον.

Τρία πράγματα στενά—τὸ στόμα—τὴν ζώνην (μέση)—τὸν γόμον.

Τρία πράγματα χονδρὰ ἢ παχέα—τὸν βραχίονα—τὸ ἰσχίον—τὴν γαστροκνημν.

Τρία πράγματα λεπτὰ—τὰ δάκτυλα—τὰ μαλλιά—τὰ χεῖλη. καὶ

Τρία πράγματα μικρὰ—τὴν βίνα (μύτη)—τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν γλῶσσαν.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Πρὸς χάριν τῶν ἐν Κυθήροις ἐμπορευομένων θὰ δημοσιεύωμεν τακτικῶς δελτία. τοῦ ἐν Ἀθῆναις Χρηματιστηρίου καὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως Πειραιῶς.

Τὴν σύνταξιν τοῦ δελτίου Πειραιῶς ἀνεθέσκαμεν εἰς τὸν ἀξιολόγον καὶ τὸν μόνον ἀρμοδίον συμπολίτην μας, Παναγ. Θ. Μώτην, τὸν γνωστότατον γραμματέα τοῦ σιταπορικῆς καταστήματος Κερωναίου καὶ Σα ἐν Πειραιεὶ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Σιταγορὰ

Μολονότι ἀρκετὰ σιταπορτία ἀρρίχθησαν κατὰ τὸ λήξαν ὀκταήμερον, αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρῶν εἶναι σταθεραὶ, συνεπεῖα τῆς υπερτιμῆσεως τοῦ νομισμάτος ἀφ' ἐνός καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ζητήσεως. Ἐγένοντο δὲ πράξεις, ἐπὶ σίτου Ταϊγανίου λιθρῶν 60¹/₂ χ 53 ἐπίσης λιθρῶν 62¹/₂ χ 55 Ἰσμηλίου λιθρ. 55³/₄ χ 48¹/₄. Σμύρνης εἰς σάκκους 49¹/₂ ἀπαντα μετὰ σκόντο 3⁰/₁₀. Ἡ παρκαταθήκη ἀνέρχεται εἰς 340.000 κοιλὰς.

Ἀλεύρα. Συνεπεῖα τῆς υπερτιμῆσεως τῶν σιτηρῶν, καὶ αἱ τιμαὶ τῶν ἀλεύρων εἶναι ὑπερτιμημέναι ὡς ἑξῆς. Σιμιγδάλια 68 ΑΑΑ 62 ΑΑ 60¹/₂ Α 59 Γ'. 44 πίτυρα χονδρὰ 17 ψιλὰ 15¹/₂ σίκαλλα 16.

Ζυμαρικά ἐν γένει λ. 77.

Ἐλαια. Ἐνεκεν μεγάλῃς ζητήσεως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀφ' ἐνός, ἀφ' ἑτέρου τοπικῆς ἐλλείψεως, αἱ τιμαὶ τῶν ἐλαίων ἔκαμαν μεγάλα ἀλματὰ κατὰ τὸ λήξαν ὀκταήμερον· συνεπεῖα ὅμως φθασμάτων ἱκανῶν νὰ πληρώσωσι τὰς ἀνάγκας τῆς αγοράς, αἱ τιμαὶ ἐκλιναν ἐπισοθητῶς, καὶ τιμῶνται σήμερον τὰ μεν Καλαμῶν παλαιᾶς ἐσοδείας 1,85 τὰ δὲ Γυθείου 1,80 Κυθήρων 1,81 Κουουρίας 177.

Ἀποικιακά

Ζαχαρεῖς 1,63 καφφέδες κατὰ ποιότητα 340—3,60. Καρολῖναι 1.10—1.20 Ὀρύζια Ἀγγλίας 69 Ἀμβούργου 78—84 Ἰαπωνίας 90—92 Γενόβας 94—97 Βενετίας 1,10 Βιτριόλι 22 στύψις 42 Σόδα καλὶα ὁ στατῆρ 12,50. καλ. ὑποκ. 90 Βακαλάοι Γαλλίας 46 ὁ στατῆρ. Ρέγγες 26, Σαρδέλλαι Λύσσης 78, Σχινιά 2,30—2,60, λῆβάνια 1.05—1,25, Μυροπίπερα 3, Κανέλλαι 3,60, Γαρύφαλα 3 Ἀτσάλια 35, Φισόλια Τεργέστης 55—56. Βήρνας 48—50. Ρεβίθια βραστερὰ 45—40. ἄβραστα 38—40, Κουκιά Τριπόλεως 48, Γλυκάνισσα Εὐρώπης 1,70—1,80 ἐγγύρια 110—120, Ἀμύγδαλα σκληρὰ μετὰ φλόν 65—67 ὁ μῶσις ψυχα 3,20—3,30, Κερύδια 80—90, Φουντούκια 1,05—1,10, Σάπωνες Ζακύνθου 44—48 ὁ στατῆρ ὁμοίως Κερκύρας 34—40, Πράσινον 76—92 ἢ ὅκλ.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 2 Δεβρίου 1897.

Παν. Θ. Μώτης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ χθὲς αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τῆς 277⁵/₁₆ ὅρ. ἐπληρώθησαν μέχρι τῶν 2795 διὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου αἱ δὲ μετ. τοῦ σιδ. Πελοποννήσου ἠγεράζοντο εἰς τὰ 45¹/₁₆ ἐπίσης ἐπὶ τῶν μετοχῶν Λαυρίου ὑπάρχον ἀγορασταὶ εἰς τὰ 110¹/₁₆ καὶ ἐπὶ τῶν λαχειοφόρων εἰς τὰς 679 δραχμ. Αἱ λοιπὴν ἀξία ἐτιμῶντο διὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου ἀλλ' ἄνευ πράξεως ὡς ἑξῆς: Τρόπ. Ἑπαιρεοθεσσαλίας 162 Βιομηχανικῶν 44³/₁₆ Ἀθηνῶν 89, σιδ. Θεσσαλίας 96, δημοσίων ἔργων 55³/₁₆, ἐργοληψιῶν 168, ἑλλ. πυριτιδοποιεῖον 195. Τὸ συνάλλαγμα πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐρρίνετο ἡσυχώτερον προσφερόμενον εἰς τὰ 162³/₁₆ διὰ τὰ πρ. ὄψεως καὶ 41¹/₁₆ διὰ λίρας ὄψεως. Εὐκαστοπραγμῶν 32.40.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Σελίδες ενδιαφέρονται

«Ο συγγραφέων τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος τοῦ ἐκ-
πληροῦ ἱερὸν πρὸς αὐτὴν χάρις (Lavisie)

Ἐγγραφα ἐξιστοροῦντα τὴν κατάστασιν
τῆς νήσου κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

Κατὰ τὸ 1887 ὅτε ἐξεδώκαμεν ἐν βιβλίῳ
Μονογραφίαν τῶν Κυθάρων πολλοὶ καὶ διά-
φοροι λόγοι δὲν μᾶς ἐπέτρεπον νὰ παρουσιάσωμεν
εἰς τὸ Κυθηραϊκὸν κοινὸν ἔργον τέλειον, ἔργον
ἱστορικῆς ἀξίας· ἡμεῖς τότε μαθηταὶ τοῦ Γυμνα-
σίου, ὅπου ἤρκει ἵνα μὴ κριθώμεν αὐστηρῶς.
Ἐκτοτε οὐδέποτε ἐπαύσαμεν μελετώντας καὶ
ἐρευνώντας τὴν κυθηραϊκὴν ἱστορίαν, ἄλλοτε μὲν
προστρέχοντες εἰς τὰς βιβλιοθήκας καὶ τὰ ἀρ-
χεῖα τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων (Παρίσι, Ρώμη,
Φλωρεντία, Βρυξέλλαι, Γενεύη) ὅπουθεν διήλθο-
μεν, ἄλλοτε δὲ εἰς εὐρωπαϊκὰ συγγράμματα,
χωρὶς νὰ παραλείψωμεν τὴν ἐπισκόπῃσιν τῶν
ἀρχαίων Κερκύρας καὶ Κυθάρων ἐννοεῖται. Ἐκ
τῆς ὅλης ταύτης ἡτις θ' ἀποτελέσῃ ὁλόκληρον
τόμον, ὅταν θ' ἀποφασίσωμεν τὴν ἐν ἰδίῳ βι-
βλίῳ ἐκδοσὶν τῆς, θὰ δημοσιεύσωμεν τακτικῶς εἰς
ἐκαστον φύλλον τῆς Κυθηραϊκῆς Αὐγῆς,
τόσον, ἵνα πληρῇ μίαν σελίδα τοῦ φύλλου. Σκο-
πὸς τοῦ μέτρου τούτου εἶν' ὅπως καταστήσωμεν
τὰ φύλλα τῆς Ἐφημερίδος περισσώτερον ἐνδια-
φέροντα εἰς τοὺς κυθάρους.

Ν. Δ.

Ἀντίγραφον ἔγγραφον ἐκ τῆς ἐν Βενετίᾳ
βιβλιοθήκης Ἀγίου Μάρκου.

Οἰκογένεια Βενιέρη.—Τὰ προύρια Καφαλαίου
Μυλοποτάμιου καὶ Ἀγίου Δημητρίου (Παληό-
χωρον).

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΡΟΒΛΕΠΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΟΥΠΕΡΑΝΤΙΟΥ

Juperantii—Reversi

Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Βενετίας.

Ἰνδοὺς Χριστοὺς

Ἐγὼ, Ἰωάννης Σουπεράντιος, τῆς διαταγῆς
τῶν Ἱερατῶν ἐξουσιῶν ἐνεργησάντων ἐνδοκίμων
ὡς διατάχθη, νὰ παρουσιάσω ἔγγραφον
ἐλθόντων περὶ τῆς νήσου Κυθάρων τὴν ὅταν ἐλα-
βον τὴν εὐτυχίαν νὰ διακίωσιν ἐπὶ δύο συνεχῆ
ἔτη ὅπως ὅθεν ὑπακούσω εἰς τοιαύτην σφοδρὴν
πρόσταγμα, λέγω εὐσεβῶς καὶ ἀναφέρω, μὴ
ποῶν ἄλλως μετὰ περὶ τῆς θέσεως τῆς νήσου
ἐκείνης, ὡς γνωστὸν εἰς ὅλην ὅτι καίτοι ἐν μέσῳ
Μέρους, τοῦτέστιν εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Μήνης
καὶ Μονεμβασίας. Τὰ Κυθάρη εἰνε νήσος ἀκα-
τοίκητος κατὰ τὸν Κῆρον περιττόν εἰσέτι νὰ
εἴπω πόσον μεγάλῃς σημασίας εἶναι αὕτη, ἰδίως
διὰ τὰ πλοῖα τὰ διαβαίνοντα ἐκ τῆς Θυάλλης
καὶ μὴ ἔχοντα ἀπὸ Ζάκυνθον μέχρι Κρήτης
ἄλλο μόνον ν' διαστήματι πλέον τῶν 350 μιλίων
ὅπως καταφύγῃσι καὶ προσφυγῶσιν ἐκτός δὲ
τούτου λέγω ὅτι καίτοι εἰς θέσιν ἀπ' ὅπου συνε-
χῶς δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν εἰδήσεις ἐκ Μέρους
περὶ τῶν Τουρκικῶν παγμάτων, ἅτινα τὰ μέ-
γιστα ἐνδιαφέροντα ἔδυναντο νὰ εἶναι εἰς τὴν
Κρήτην.

Ἀλλ' ἐν συντομίᾳ θέλω ἀναγγεῖν, ἐπὶ τῆς
νήσου ὑπάρχον τρία προύρια, τὸ τοῦ Καφα-
λαίου, τὸ τοῦ Μυλοποτάμιου καὶ τοῦ Ἀγίου
Δημητρίου περὶ οὗ θέλω ἐν αὐτῇ εἰπεῖν κά-
ποι λόγον). Νῦν περὶ Καφαλαίου λέγω ὅτι τὸ
προύριον αὐτὸ καίτοι ἐπὶ ἔργου, ὅπως ἐνὶ καὶ
ἐπικρατεῖ μιλίῳ ἀναμενέει καὶ ἀρκετάτους ἀνα-
βάσεις περιβαλλομένην ὑπὸ τείχεα, καθίστα
ὁ ἔργου κυρίως Τούλως Δονάτος προκείμενός
μου ἐπισκευάσει μέχρι μέρους, ἐγὼ δὲ ἐκκαμὰ νὰ

περικλεισθῇ τὸ ἐπίλοιπον, βεβαίως 50, διὰ
χρημάτων ἐκ προστίτων, ἅτινα εἶχον καὶ αὐτὸ
περικλείεται ἐν συνόλῳ 416 βεβαίως χωρὶς,
ὡς ὑπολογίζω, ἐντός τοῦ ὅπου πλεῖστοι τῶν
κατοίκων ὠκεοδόμησαν—ὅπως καὶ κατοικοῦσιν.

Ἐκ τῆς πρὸς νότον πλευρῆς τὸ προύριον στρέ-
φεται πρὸς τὴν Θάλασσαν πρὸς ἐκεῖνο δὲ τὸ μέ-
ρος κατὰ τοὺς ὑπόπλους μῆκας ἐνέργουν ὅπως
ἀνάπτονται καὶ φανοὶ ὡς σημεῖα ἐκκαμὰ νὰ
ἀναρῶνται πύρα, ἀνταπεικνόμενα εἰς ἐκεῖνα ἅτι-
να ἡ ἐξουσιᾷ Διοίκησης τῶν Χανίων, εἰς τὸ
Ἀκρωτήριον, Σπαθὶ καὶ Γραβόσια ἐξετάζει πρὸς
προύριον τῆς νήσου Κρήτης. Εἰς τὴν δυτικὴν
πλευρὰν ὑπάρχει ἕως καλοῦμενον Παλαμίδα
ἀπέχον βολῆς κοινῶς περιβάλλον ὅπλου, ὀλίγον
ὀλιγώτερον τοῦ προύριου, ἐν μέσῳ δὲ ὑπάρχει
κοιλία χαμηλὴ καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ ἔργου πολὺ
τραχέη, ἐν τῇ κοιλίᾳ ταύτῃ κατὰ τοὺς περικλ-
θόντας πολέμους ἐσώθησαν τὰ ἐν τῇ λοιπῇ νήσῳ
ὑπάρχοντα ὀλίγα κτήνη. Τὸ προύριον τοῦτο ἔχει
πρόσωπον πλάτους βεβαίως 27, οὐχί τοιοῦτον
ἰσχυρὸν, οὔτε ἱκανὸν νὰ ἀνθίσῃ εἰς ἐκείνους, ὃ μὴ
γένοιτο, πυροβολικοῦ, καθόσον τὰ τεῖχη εἰσὶν
κατερειπωμένα καὶ ὀθλία, καὶ ἡ πόλις ἡτις καί-
ται δεξιόθεν τῆς ἐξόδου ἔχει τὰ τεῖχη τῆς ἐστοι-
μώσας καὶ ἀνίσχυρα· ἦσαν δὲ χαμηλὰ ἀλλ'
ἐνέργητα νὰ ὑφῃσθῇ ὅσον ἡδυνάμην καὶ ἐπὶ
τοῦ ἀντικειμένου τούτου πολλὰκις ἔγραψα ἐπι-
σήμεως, εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν προύριων ἐξάρχους Κυ-
ρίους, ὅτι ἡ Πόλις αὕτη ἔχει ἀνάγκη ἐπισκευῆς.
Ἐγὼν τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως, ἰσχυρῶς δὲ
ἐλαβὼν εἰσφορὰν τοῦ ἐξάρχου Κυρίου Ἀνδρέα
Κρήτης τοπάρχου Χανίων, ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν
προύριων ἀρχῆς δοκίμα 150 ἅτινα δὲν ἐξέδου-
σα διότι μόνον κατὰ τὸν χειμῶνα ἐστάλησαν
ὅτε γανωμένης ἐργασίας ἤθελεν εἶσθαι πρὸς βλά-
θην τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ τὰ παρέδωκα εἰς τὸν
ἐξάρχον διασκεψάμεναι, ἐκείνους δὲ νὰ ὑπο-
μνήσω τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο καὶ νὰ ἀναγείρω πρὸς
τὰ ἔξω προμαχώνα ὑπερασπίζοντα τὴν κομφο-
πολιν καὶ τὸν Πυλῶνα, καθόσον τὸ προύριον
ἐκεῖνο ἡδυνάτω νὰ προσβληθῇ μόνον ἐξ ἐκείνου
τοῦ μέρους ἐκ τῶν λοιπῶν μόνον ἀπρίβλητον, ἐκ
τοῦ ἑμπροσθεν δὲ τούτου μέρους, ἐκτάσεως ἡμι-
σεως σχεδὸν μιλίου πρὸς τὴν ἑρῶν-προχωρῶν,
ὑπάρχον μέρη πεδινὰ καὶ ὄρεινα, ἅτινα ἡδυναν-
το ν' ἀποδοῦν ἐπιβλαβὴ εἰς τὸ προύριον, ἐγει-
ρομένου οὐρῶματος ὑπερκαμένου κατὰ τὸ ὄψος
καὶ δυνάμενος νὰ προξενήσῃ βλάβην εἰς τοὺς
ἐπιτιθεμένους, ἐκ τούτου ὅμως δυνατόν νὰ ἐπιβληθῇ
θεραπεία διὰ τῆς ἐντός κατασκευῆς Con Har-
un Cavalier al Molin ὑψωλότερου τοῦ ἐκτός,
μὴ ἐπιτρέποντος εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ οὐρῶθῃ οὔτε
εἰς τὸ μέρος τῆς Παλαμίδος ἀλλ' οὔτε εἰς
ἐκεῖνα τῆς πεδιάδος.

Ἡ κομφοπολις καίτοι εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ
Προύριου καὶ εἰς μιλίον ὑψὺ μέρους εἰς τρί-
πον ὅστε ἐν σῶμα ἐχθρῶν ἐγγράμει, διὰ νοκτίς
ἐκ μέρους τῆς ἑρῶς δύναται νὰ προξενήσῃ βλά-
θην, τούτου ἕνεκα ἔγραψα πρὸς τὴν Γαλ. ἀρχὴν
καὶ ἔχρησα τάχιστα νὰ τὴν περικλείσω οὐχί ὁ-
μως κατ' ἐμὴν γνώμην νὰ τὴν οὐρῶσω μόνον
νὰ τὴν περικλείσω, ὡς εἶπον, διότι δὲν εἶναι ὁρ-
θὸν ἐν προύριον νὰ ὑπὸκειται ἄλλου, ἀρκεῖ μόνον
τὸ προύριον νὰ εἶναι ἰσχυρὸν, τόσον ὅστε νὰ
ὑπερασπίζῃ τὴν κομφοπολιν ἐν συνόλῳ, φρονῶ δὲ
ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς κομφοπολεως πρέπει νὰ μέ-
νουν εὐχρηστικῶς καθότι ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη
ἤθελεν οὐρῶθῃ καὶ κατόπιν ἀλωθῇ, τούτου ἕνε-
κα ἀποβῆ ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ προύριον ἄλλο, ἄλλο,
εἰς τὸ νὰ περικλειθῇ. Εἰς τὸ προύριον τοῦτο
κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διακίωσός μου ὑπάρχον
40 στρατιῶται πλῆκτο, αἵτινες κατὰ τοὺς ὑπό-
πλους μῆκας 18 ἐξ αὐτῶν ἐτήρουν σκοπὸν, κα-
θόσον εἰς πέσσας θέσεις, τοῦτέστιν εἰς τὴν Δι-
άκον καὶ εἰς τὴν προηγουμένην, φρονῶ ὅθεν οἱ
ὀλιγώτεροι φρουροὶ δὲν ἡδυνάτω νὰ ἀναπληρῶ-
σιν ἀρκούντως τὰς ἀνάγκας. Ἐχρήσθη ὅθεν τῆς
νήσου τοιαύτης σημασίας, ὅπως πράγματι εἶναι,
λέγω ὅτι ἐντός τοῦ προύριου ἵππεσι νὰ ἀνέλ-
λονται Ἰταλῶι πρὸς φρίκην, ἰδίως διὰ τὸν
λόγον ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀρκούντως ἐφοδισμένον

δι' ἱκανοῦ ἀριθμοῦ πυροβόλων, ὀρειχαλκίων ἐπι-
σης θερμάτων καὶ ἄλλου εἶδους ὀπλων, καὶ πλεί-
στον πυροκίων, ἅτινα ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἔμενον
ἔχρηστα, ἀλλὰ προμηθευθεὶς ἐμπείρου τεχνίτου
ἐκάρησαν ὅστε νὰ καθαρισθῶν καὶ ἐπιδιορθωθῶν
καὶ νὰ παραδώσω ἅπαντα ἐν τάξει πρὸς τὸν δι-
άδοχόν μου.

Τὸ προύριον Μυλοποτάμιου εἶναι γύρωθεν
περιτοχρῶμενον, καίτοι δὲ τὰ χεῖλη τοῦ χαμηλὰ
μύλα ταῦτα εἶναι ἐξορυσσόμενα ἐκ τῶν πυρο-
βόλων τῶν παλαιῶν καὶ κλεπτῶν. Ἐντός αὐ-
τοῦ κατοικοῦσιν 50 οἰκογένειαι, ἐπανέλθουσαι
ματὰ τοὺς πολέμους, καλλιεργοῦν μέρος τῶν πα-
ρακαμμένων γαιῶν, ἡ δὲ ὠφέλεια τοῦ τριτομο-
ρίου τερματίζεται αὐτὸν ἀνέκει ἅπαντα εἰς τὸν ἐξο-
χον Δομίνιον (Dominio) καθόσον τὸ μέρος τοῦτο
τῶν γαιῶν ἐλαβεν εἰς μερίδα ἐν κερφῇ τῆς γενο-
μένης διανομῆς ματὰ τοῦ ἐξάρχου οἰκῶ τῶν Βε-
νιέρων.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΥΘΗΡΑ Ι ΚΗ ΑΥΓΗ

Εἰς τὸ ἀρχαιότατον Χρωματοπωλεῖον
τοῦ κ. Κ. Μανωλέσσου θὰ εὕρωσιν οἱ συμπα-
τριῶται μας ἐμπόροι πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν,
ὅταν θέλουν νὰ προμηθευθῶσιν, ὑδατοχρώματα
ἐλαιοχρώματα, χαρτὰ ταπετσαρίας—χου-
σὸν εἰς φύλλα—ἡμίχρους καὶ ἀργυρῶν—
πάντα τὰ εἰδηδιὰ ζωγράφους καὶ κοσμη-
ματογράφους—λιθογράφον δι' ἀλυσίδας
τσουκαλιῶν καὶ μωσαϊκὸν χουσὸν (μπροῦν-
τζον).

Εἰς τὸ μέγα ἐμπορικὸν κατάστημα δερμάτων
τοῦ κ. Στρατούλη καὶ Τσαμπηρὰ πλοῦτον καὶ
ποικίλιον πάντων τῶν εἰδῶν τῆς ὑποδηματο-
ποιίας.

Εἰς τὰ ἱστιατῆρια Γ. Κερωνίου (Ἀκροπόλις
παρὰ τὰ Χρυσαῖα) καὶ Θεόδωρου Ι. Τριπόλη
παρὰ τὸ δημοπρατήριον τρυφὴν καθάρην, θρε-
πτικὴν καὶ ποικίλην ἀμρότερα συνιστῶμεν εἰς
τοὺς νεοκρινουμένους συμπατριώτας μας.

—Ἐπίσης τὸ νεοσύστατον ἱστιατῆριον ὁ
Μυλοποτάμιος τοῦ κ. Ν. Σακίου ἐν τῇ ὁδῷ
Κολοκωτρώνης.

Τὴν Μ. ἀποθήκην καπνοῦ τοῦ κ. Ἀνδρέα
Φατσέα παρὰ τῇ Ν. Ἀγορᾷ συνιστῶμεν εἰς
τοὺς ἐν Κυθάρῃ καπνευμένους.

Παντὸς εἶδους Γρονίκια, ἀμυλλόμενα πρὸς
τὰ εὐρωπαϊκὰ, δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἐκ
τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μπαβῆα (πλα-
τεῖα Ἱεροῦ Λόχου).

Τὸ νεοσύστατον ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Σακίου
(ὁδὸς Νίκης) ἐγγυημένον, ἐν ὅγῃ ἀνώτερον τοῦ
Γουλιέλμου, συνιστῶμεν ὡς κέντρον ἀναψυχῆς
ἐπίσης καὶ τὸ παραπλευρὸς κερνεῖον τοῦ κ.
Κουτῆ, καὶ τὸ ἐν ὁδῷ Βουλῆς κερνεῖον ὁ
Βασίλειος τοῦ Θ. Τζέντζου.

Εἰς τὰς δύο μεγάλας ἀποθήκας τοῦ ἐμπορε-
υματικῶς κ. Νηρέα Καψάνη θὰ εὕρωσιν οἱ
συμπάτριαι μας ἐμπόροι μέγαν πλοῦτον καὶ
ἐκλεκτὴν ποικίλιαν τῶν εἰδῶν τὰ ὅποια παράγει
τὸ παρὰ τῇ Καλλιθέᾳ ἐργαστασίον του, περὶ
τοῦ ὁποῦ προσεχῶς θὰ γράψωμεν ἐκτενέως.

Νήματα—Οὔλα—Φυσίγγια.

Οἱ ἐκ Κυθάρων ἐρχόμενοι ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ
Ξανδοχῇ ἡ Ἐπαύσεως τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου
κατεργασμένοι, θὰ εὕρωσιν ἐν αὐτῷ εὐθυσίαν καὶ
ἀνεκτικὴν περιπέτειον ἐξαιρετικὴν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η «ΟΜΟΝΟΙΑ»

Ὁδὸς Πραξιτέλους ἀριθ. 7